

**Postanowienie Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego
z dnia 16 października 2002 r.**

III SW 30/02

Na rozstrzygnięcie Państwowej Komisji Wyborczej wydane w postępowaniu nadzorczym nad przestrzeganiem prawa przez wojewódzkie komisje wyborcze nie służy skarga do Sądu Najwyższego (art. 11 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 64h ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 1998 r. Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików wojewódzkich, Dz.U. Nr 95, poz. 602 ze zm.).

Przewodniczący SSN Kazimierz Jaśkowski (sprawozdawca), Sędziowie SN: Krystyna Bednarczyk, Andrzej Kijowski, Jerzy Kuźniar, Jerzy Kwaśniewski, Herbert Szurgacz, Andrzej Wasilewski.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 16 października 2002 r. sprawy ze skargi Komitetu Wyborczego Wyborców Konfederacja Ruch Obrony Bezrobotnych RP na uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 2 października 2002 r. oddalającą skargę na uchwałę Wojewódzkiej Komisji Wyborczej w Kielcach w sprawie odmowy przyjęcia listy okręgowej kandydatów na radnych tego Komitetu

o d r z u c i ł skargę.

U z a s a d n i e

Komitet Wyborczy Wyborców Konfederacja Ruch Obrony Bezrobotnych RP wniósł skargę na uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 2 października 2002 r., oddalającą jego skargę na uchwałę Wojewódzkiej Komisji Wyborczej w Kielcach odmawiającą przyjęcia zgłoszenia okręgowych list kandydatów na radnych tego Komitetu. Przyczyną odmowy przyjęcia zgłoszenia było jego złożenie po terminie. Zdaniem Komitetu skarga do Sądu Najwyższego jest dopuszczalna na podstawie analogii z art. 64 ustawy z dnia 16 lipca 1998 r. - Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw (Dz.U. Nr 95, poz. 602 ze zm.).

Państwowa Komisja Wyborcza wniosła o odrzucenie skargi jako niedopuszczalnej a w przypadku zastosowania analogii z art. 64h ust. 3 Ordynacji wyborczej - jako złożonej po terminie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga jest niedopuszczalna i dlatego podlega odrzuceniu.

Według art. 64h ust. 3 Ordynacji wyborczej komitet wyborczy ma prawo wniesienia skargi do Sądu Najwyższego na postanowienie PKW o odmowie przyjęcia zawiadomienia o utworzeniu komitetu wyborczego. Podobna jest regulacja dotycząca niższego szczebla. Jeżeli komisarz wyborczy odmówi przyjęcia zawiadomienia o utworzeniu komitetu wyborczego, to komitet może odwołać się do sądu okręgowego (art. 64 i ust. 3 Ordynacji wyborczej). W obu przypadkach droga sądowa przysługuje w razie odmowy przyjęcia zawiadomienia o utworzeniu komitetu wyborczego.

Natomiast w niniejszej sprawie chodzi o zgłoszenie list kandydatów na radnych przez skarżący komitet. W przypadku odmowy rejestracji zgłoszonych list kandydatów Ordynacja wyborcza przewiduje dwie drogi zaskarżenia. Jeżeli przyczyną odmowy jest brak odpowiedniego poparcia podpisami wyborców, to właściwy jest sąd okręgowy, a w pozostałych przypadkach - komisarz wyborczy. Postanowienia wydane przez te organy są niezaskarżalne (art. 105 ust. 3, art. 106 ust. 2, art. 140 ust. 1 oraz art. 165 ust. 1 Ordynacji wyborczej).

Zaskarżona uchwała została wydana na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 1 Ordynacji wyborczej. Według tego przepisu do zadań PKW należy sprawowanie nadzoru nad przestrzeganiem prawa wyborczego. Brak jest podstaw do stosowania w drodze analogii wobec tej uchwały przepisu art. 64h ust. 3 Ordynacji wyborczej. Trzeba bowiem mieć na uwadze, że ta uchwała - odmiennie niż uchwała PKW odmawiająca przyjęcia zawiadomienia o utworzeniu komitetu wyborczego - nie rozstrzygała istoty sprawy, lecz oddaliła skargę na uchwałę Wojewódzkiej Komisji Wyborczej. Jest nie logiczne domaganie się rozpoznania przez Sąd Najwyższy wniesionej na nią skargi w sytuacji, gdy na postanowienie komisarza wyborczego wydane po rozpatrzeniu odwołania od uchwały komisji wyborczej nie przysługuje środek zaskarżenia (art. 106 ust. 2 Ordynacji wyborczej).

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.

=====